

Erik Ansvang

TEHUTI

Verdenslæreren

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

TEHUTI

Verdenslæreren

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

TEHUTI

Verdenslæreren

Af Erik Ansvang

Jeg er verdens lys

"Gud sagde: *Bliv lys – og der blev lys*" ifølge Bibelen. De fleste vil mene, at ved skabelsen blev mørket til lys. Men lys og mørke er hinandens forudsætningen. Uden mørke intet lys – uden lys intet mørke. Da lyset blev skabt, opstod mørket også – enhed blev til dualitet. Før skabelsen var der derfor intet (som rummer alt), og dette intet blev til Universet. I skabelsesakten træder det usynlige liv frem i synlig manifestation. Det er det, der menes med "*bliv lys, og der blev lys*". Alt er skabt af lys. Mennesket er også udgået fra dette livslys. Mennesket har forladt

lysets rige (enhed) for at inkarnere i dualitetens rige for at indsamle erfaringer og indsigt. Inkarnationernes oplevelser skaber egenskaber, der kan føre mennesket tilbage til udgangspunktet – den oprindelige enhed, der kaldes "*Faderens hus*". Men fortidens store mysteriereligioner og nutidens åndsvidenskab oplyser, at intet menneske i stand til at gå vejen uden hjælp. Derfor har der i alle tider inkarneret oplyste og fremskredne sjæle, som kunne vise vejen. Man kalder dem "*Verdenslærere*". De er lysbringere, og flere har udtalt ordene: "*Jeg er verdens lys*".

Tehuti og Jesus-barnet

Den esoteriske tradition eller visdomslære er altid blevet overført fra fortiden til eftertiden via vismænd eller højt indviede, som var tilknyttet den store vismand, som egypterne kaldte Tehuti, Djehuti – "*han, som vandrede med Gud*". Grækerne kaldte ham Thoth, og senere gav de ham navnet Hermes Trismegistos – "*den tre gange store Hermes*".

I den tidligste egyptiske gudelære var det ikke Horus men Tehuti, der var barn af Osiris og Isis. Senere overtog Horus-barnet pladsen som parrets gudesøn. På trods af at guden Osiris var død og derfor befandt sig på de indre eksistensplaner, befrugtede han Isis i et magisk ritual, og som jomfrumoder fødte hun en gudesøn, som skulle bringe lys og visdom til menneskeheden. Både Horus og Tehuti er tydeligvis identiske med kristendommens Jesus-barn, og legenderne, der knytter sig til deres undfangelse og fødsel, er derfor principielt enslydende. Åndsvidenskaben fortæller, at "gudesønner" igen og igen er født i den fysiske verden. Det var deres opgave at give impulsen til næste skridt i menneskehedens udvikling.

Identiske navne

Hovedparten af disse gudesønner blev født i en grotte af en jomfrumoder. Egypternes Isis og kristendommens Maria var jomfrumødre.

Det er også bemærkelsesværdigt, at mange af antikkens gudinder og jomfrumødre har samme navn.

Myrrha, Maia, Maya, Mary, Maria

○ Bacchus' moder hed:	Myrrha
○ Merkurs (Hermes') moder hed:	Myrrha eller Maia
○ Sommona Cadoms (Siam) hed:	Maya
○ Adonis' moder hed:	Myrrha
○ Buddhas moder hed:	Maya
○ Jesu moder hed:	Mary eller Maria

Maj måned var i øvrigt alle disse gudinders hellige måned.

Født i mørke grotter

I esoterisk symbolforståelse har en grotte altid været et *indvielsessted*. Stalden, hvor Jesus blev født, er ingen undtagelse, for på hans tid var de fleste stalde grotter, der var hugget ind i klipperne, og ikke egentlige staldbygninger. De tidlige kristne skrivere fortæller, at Jesus blev født i en grotte. Når man studerer åndsvidenskabens fem indvielser, opdager man, at to af indvielserne foregår i en grotte, to gennemføres på en bjergtop og én på et niveau, der ligger mellem dybderne og højderne.

1. og 5. indvielse – fødslen ind i det fysiske liv og opstandelsen eller fødslen ind i et højere liv – foregik begge i en grotte. 3. og 4. indvielse – forklarelsen og korsfæstelsen – foregik på et bjerg eller på et sted, der var højt beliggende. 2. indvielse, hvor Jesus indledte sin mission, foregik i en flod på Jordans sletter. Efter begge bjergoplevelser vendte Jesus tilbage til sletterne (livets laveste niveau) for at demonstrere resultaterne af de ophøjede oplevelser.

Jesus blev født i en grotte og ligesom andre verdenslærere for at leve et liv i tjeneste. Alle "*nedsteg til helvede, og genopstod på den tredje dag*". Der er 20-30 tilsvarende fortællinger i historien, og fortællingernes forløb og missioner er identiske.

Mange navne – samme mester

Oprindelig hed den egyptiske vismand, der i mysterielæren blev visdomsgud, Tehuti eller Djehuti. De gamle egyptere kaldte ham også "*den himmelske skriver*". I mysterielæren indgik han som visdomsgud, hvor han var symbol på Verdenslæreren. Mens alle andre guder forandrede karakter i tidens løb, er Tehuti den samme fra første til sidste dynasti.

Enoch (Tehuti)

Tehuti har haft indflydelse på utallige af datidens kulturer. Det bekræftes af nogle af de gamle kulturers mange navne for Tehuti:

- *Egypterne:*
Tehuti, Djehuti, Thoth, Tat, Adad, Seth og Sat-an (skal *ikke* opfattes som muslimers og kristnes Satan).
- *Syrien:*
De samme navne som i Egypten.
- *Fønikien:*
De samme navne som i Egypten.
- *Grækerne:*
Hermes, Hermes Trismegistos og Kadmus.
- *Sumererne:*
Sin.
- *Gallerne:*
Theutates.
- *Muslimerne:*
Idris.

- *Mayaerne:*
Quetzacóatl.
- *Romerne:*
Merkur.
- *Kabbalisterne:*
Enoch, Adam Kadmon. (Enoch stammer fra He-Noch, som betyder "lærer", "indvier" eller "en indviet").

Det var lykkedes for Tehuti:

" – at forstå himlens mysterier, og han afslørede dem ved at nedskrive dem i hellige bøger, som blev skjult her på Jorden, og hensigten var at kommende generationer skulle lede efter dem, men kun de, der var fuldkommen værdige, skulle finde dem."

Der henvises ofte til disse hellige bøger som *Tehutis 42 bøger*, der giver instruktioner om, hvordan mennesket opnår udødelighed.

Skrevet med Guds finger

Egypterne betragtede deres ritualer som guddommelig inspirerede. Det samme gælder hinduernes syn på Vedaerne og jødernes på Mosebøgerne. Begrundelsen er, at det er Tehuti – altså selve guddommen – der taler til og åbenbarer Guds vilje i de guddommelige mysterier. I nogle tilfælde siges det udtrykkeligt, at de er skrevet med Tehutis egen finger. Det leder uundgåeligt tanken hen på Moses, for Bibelen fortæller jo, at Moses var egyptisk præst, og inspirationskilden er derfor indlysende. Derfor er det ikke overraskende, at jøderne i deres hellige skrifter kan læse:

"Og Herren gav mig to stentavler, som var skrevet med Guds finger."

Deuteronomy, IX. 10

I *Exodus* siges det samme:

"Og Han (Herren) gav Moses ... to tavler med vidnesbyrd – tavler af sten, som var skrevet med Guds finger."

De samme udsagn går igen fra religionsstifter til religionsstifter. Ammonius var den første, der lærte menneskeheden, at alle religioner er baseret på samme sandhed, og at denne sandhed findes i Tehutis bøger. Det siges desuden, at Pythagoras' og Platons filosofi stammer fra disse bøger.¹

Herkules

Det var forholdsvis få sandheder, der styrede menneskehedens udvikling på Atlantis, men de skabte ikke desto mindre grundlaget for al senere undervisning og afsløring af en ny sandhed og en udvidelse af undervisningen. I alle tider er den givet af en *verdenslærer*, som viste sig fysisk for at give og leve sit budskab. I Alice A. Baileys bog *Initiation, Human and Solar* kan man læse, at nogle af de store navne i historisk tid er kendt. Her nævnes Shri Sankaracharya, Vyasa, Mohammed, Jesus af Nazareth og Krishna. Den første af verdenslærerne er dog fra en så tidlig epoke, at det er umuligt at sige, hvornår han levede. I nyere tid kendes han som en af oldtidens legendariske helte – *Herkules*.

Herkules viste verden et symbolsk drama, og præsenterede idéen om et ophøjet mål, der alene kunne nås ved at overvinde store vanskeligheder. Disse forhindringer præsenteredes symbolsk i Herkules' tolv arbejder. Herkules viste de problemer, der måtte løses på vejen tilbage til Gud.

¹ H.P. Blavatsky: *Isis Unveiled*, Vol. 1, p. 437

Tehuti og Vyasa

På et tidspunkt, som ingen husker, kom den store lærer Vyasa, og han gav det enkle, men vigtige budskab, at *døden ikke er livets afslutning*. Menneskeheden spekulationer over sjælens udødelighed stammer sandsynligvis fra hans tid. Mennesker har altid instinktivt fornemmet, at processen, hvor det fysiske legeme forlades, ikke er afslutningen på alt.

I disse tidlige tider dominerede *følelsen*. Tænkeevnen var kun svagt udviklet, og den åndelige udvikling, som man kender den i nutiden, er i virkeligheden et gennembrud af den tankeenergi, som Vyasa for årtusinder siden indpodede i menneskets bevidsthed. Udødelighedens kendsgerning befinder sig på grænsen til naturvidenskabeligt bevis. Menneskeheden nærmer sig erkendelsen af, at en eller anden faktor overlever den fysiske død. At sjælen overlever, er endnu ikke naturvidenskabeligt bevist, men det er i nutiden anerkendt som en selvfølgelig sandhed af utallige millioner.

Efter Vyasa

Efter Vyasa har der været flere vigtige verdenslærere. På et tidspunkt, der heller ikke kendes præcist, kom Tehuti. Det siges, at Tehuti var den første, der fortalte, at han var *verdens lys*. Det samme sagde Zarathustra (billedet) i Persien, Orfeus i Sydeuropa og Buddha i Østen.

Buddha lærte menneskeheden, at lidelse er noget mennesket selv skaber, at det er begæret efter det, som er forgængeligt (det materielle), der er årsagen til lidelse, og dette begær er årsagen til, at menneskeheden binder sig selv til igen og igen at inkarnere i det fysiske liv. Han supplerede derfor Herkules' og Vyasas lære med et enestående bidrag.

Shri Krishna

Sankaracharya og Shri Krishna

I tidsrummet mellem Buddha og Kristus så verden mindre betydningsfulde åndelige lærere, som skulle befæste og udvide de fundamentale sandheder. Sankaracharya var en af de vigtigste, for han gav menneskeheden detaljerede oplysninger om sjælens natur. Shri Krishna (læreren i *Bhagavad Gita*) skal også nævnes, og det siges, at han er en tidligere inkarnation af Kristus.

Princippet med at lade en højt indviet verdenslærer inkarnere og afsløre næste aspekt af sandheden, er tydeligvis universelt. Alle de store religioner venter på en messias, der engang i fremtiden – når nøden og mørket i verden er størst – vil komme til syne, og give den impuls, der kan hjælpe menneskeheden ind i lyset.

“Jeg er verdens lys”

Lige nu befinder verden sig i en fundamental krise, fordi nutidens livsværdier, som har bragt menneskeheden til en høj grad af mental udvikling og opbygget selvbevidstheden, står i vejen for den videre bevidsthedsudvikling. Nutidens livsværdier er en forhindring for den videre udvikling, og derfor skaber de alvorlige krisetilstande på livets vigtigste områder.

Menneskeheden skal selv deltage i forberedelserne til tilsynekomsten af den nye Verdenslærer. Derfor ser man i nutiden overalt på det fysiske plan forøgelsen af lys. Eksempelvis arbejder åndeligt inspirerede mennesker ihærdigt på at oplyse menneskeheden. Grundtonen i disse bestræbelser blev givet af Kristus, da han sagde: *“Jeg er verdens lys”*. Tehuti sagde det samme, da han indledte oplysningsprocessen for menneskeheden. Mennesket må lære betydningen af at modtage indre oplysning i meditation og nødvendigheden af at arbejde med lys som gruppe. Det lys og liv, der er på vej, vil under alle omstændigheder komme til udtryk som god vilje og gode menneskelige relationer.

Derfor kan alle deltage i arbejdet.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk